

Myrsky-yön lapsi

Kirj. Helmi Mattson.

(Jatkoka)

Valter Berg muutti asuntoa.

Kievarin emäntä tuumi:

— Olisi tuo herra juuri saanut ollakin, kun näytti niin siivolta, mutta tuli sanottua, että ei ole tiloja.

Tyttö kysyi, kuin sivumennen, jos emäntä tiesi herran nimeä.

— Eipä tuo jäänyt mieleeni, vaikka kysäsin. Joku Berk se oli. Komea mies se vaan on. Siellä se nyt on Värrissä kuulemma tämän talven.

Tyttö myönsi, että herra oli komea. Oli hänkin sitä vieraskamarin ovelta vilkaisut. Lukkarin Ellekin oli hänet nähnyt tänne ajavan ja kehäsi, että niin kaunisti herraa hän ei ollut nähnyt koskaan...

— Siellä Värrissä ei ole edes tyttäriä, sanoi emäntä leikkilään. Iso talo on, mutta perilliset ovat poikalapsia.

Dagmar ei puhunut mitään. Jäi mietteisensä.

Miten se herra Ellestä niin kaunis oli, komea kyllä... mutta näytti niin jöröltä... ja vanhalla. Mitäpä heistä, olkooppa mitä tahansa, kulkevat ihmiset, ajatteli tyttö ja heitti ylpeästi päätään.

Sadun tenhotar,
Mika lumaat mun noin?
Paulojas katkoa
Tuskinpa enää voin.

Luo pienen tyttösen
Käy aina aatoksen,
Ja hurmattuna niin
Taas vaivun unelmiin.

— Mitä hullua! Olenko rakastunut tuohon kainoon lapseseen, vai mikä lienee, kun en voi olla häntä ajattelematta. En voi olla häntä ajattelematta, minä, kaikki kokenut mies!

huokaili Valter Berg istuessaan ki-duttavassa yksinäisyydessä Värrin vieraskamarissa.

— Kaino lapsi, se on sinun turmasi, jos ei tämä tauti lakkaa! Vahinko sinulle, kun satuit Valter Bergin lähetyksille!

Häntä vilutti oma ajatuksensa. — Ikävästi hän uskoi asian nytkin lopulta päättyvän, ninkuin ennenkin. Monta samanlaista ruusua oli hän tullut jalkoihinsa tallanneeksi... Hänen ihastuksensa ei koskaan ollut kestänyt kauan, vaikka aina alussa oli tuntunut kuin olisi hän voinut rakastaa löytämänsä naista ijankaikkisesti! Nyt ei hän juuri uskonutkaan sellaista enää...

Kuumasti hän taas ikävöitsi tyttöä. Koko hänen sielunsa voimat pinnistivät yhteen ajatukseen:

— Dagmar! Dagmar!

Hän huojutteli ruumistaan edestakaisin ja koetti etsiä muuta ajatusta aivoihinsa.

Hetken hän istui taas liikkumaton, kuin marmorin veistetty kuvatsas.

Yhtäkkiä salaman nopeudella ponnahti hän tuoilta ylös, nousi ja lähti.

Hämärässä hän käveli pitkin Hallimäen maantietä, taistellen taipumuksiaan vastaan. Petollinen ääni kuiski rinnassa: mene! Rehellinen sanoi: älä! Hän oli juuri kotipaikallaan rakastunut samanlaiseen pikku tyttöön, luvannut unhoittamaton rakkautta.

Se tuulenleyhkeä oli nyt siis mennyttä, kun täällä vastassa oli toinen...

Vanha mies tulla raahustaa pimeässä tietä pitkin. Valter nostaa vaivastomaisesti lakkia, mutta ei viitsi vai-vaitua tunnustelemaan, kuka tulija on. Hetken matkaa eteenpäin ja

taas on vastassa joku...

— Sinä tulit, minun pikku tyttöni, Dagmar! Kaiho oli jo rikki repiä

minun rintani Valter tarttui tytön käsivarteen ja veti häntä puoleensa... Jos olisi ollut kirkas päiväpaiste olisi nuorimies nähnyt miten tyttö lennähti punaiseksi, mutta pimeässä tunsu hän vain käden vapisevan.

— Tuon tytön perään sinun pitää paremmin katsoa, puheli vaari-vanhus Helenalle. — Kaikkien maailmankulkijain älä toki anna lastasi lähennellä. Hän on liian nuori kokeneitten ikämiesten narrattavaksi! Näinpä tässä eräänä iltana hyvän alun. Herran-kälmi ei näytä osaavan edes varoa... Vaari puheli vapisevin leuvoin: — Helena! Helena! Pidä varalta...!

Kiihkeästi keskustelivat mies ja vaimo asiasta.

— Ei poia kotoa, ei toki puolusti äiti. — Pidetään muuten silmällä... Mies oli jyrkkä.

— Tuli on sammutettava heti, tai muuten tuo suhde vie harhaan. Isän päätöstä ei voitu kumota.

Tyttö lähetettiin kotoa pois. — Ähäh! mutisi vaari itseksensä. — Etpä nyt kerrankaan saanut verkkoosi, kanjal! Kyllä olenkin sinusta kuullut kaikenlaista... hm... hm... Valter Berg... pohatta!

(Jatk.)

ROCHESTER, WASH.

Lakko, jossa ei ollut skäappejä. — Se lakko tapahtui 1 päivä marrask. 1919. Asiain kulku tapahtui seuraavasti:

Bunker Creekiltä on Mr. John Waltari ajanut maitoa Chehalein kannutuslaitokseen 8 vuotta. Vaan nyt olivat herrat huomanneet, että Jani onkin aatteen mies ja periaatteelleen uskollisena katsoo velvollisuudekseen kuulua farmarien yhdistykseen. No niin, yksi kannuttimoon kuuluvista isännistä tuli haastattelemaan Jania:

— Kuulutko farmarien yhdistykseen?

— Kuulunpa tietenkin, vastasi Jani.

— Ja ajotko myös kuulua siihen eteenkinpäin?

— Tietysti, vakuutti Jani.

— Sitten se on selvä — ymmärrät kai, ettei sinun käy palveleminen kah-ta herraa: kuulumalla farmarien yhdistykseen samalla kun olet yhtiön maitoajurina? Olet siis vapaa toimestasi marraskuun 1 päivä. Meillä on tiedossa mies, joka siitä lähtien tulee sen tien varrelta maidon noutamaan.

— Hyvä juttu vaan, sanoi Jani, että tästä viheliäisestä toimesta noin pääsee. Olen sitä koettanutkin jo parisen kuuta, vaan en ole onnistunut samaan sijaista.

Lokakuun lopulla kulki yksi maitoyhtiön herroista puhuttelemassa farmareita, että he tulevat lähettämään uuden kuorma-auton ajureineen, joka tästä lähtien noutaa teidän maitonne. Farmarit vastasivat että me emme yksikään tule lähettämään maitoamme tästä lähtien yhtiön kannuttimoon. — Farmarit olivat pitäneet kokouksen, jossa yksimielisesti päätettiin, ettemme enempi läheta maitojamme yhtiön ajurilla, josta emme välitä.

Ensimmäinen päivä marraskuuta koitti ja jyristen tulla porhalti kannuttimon ajuri, vaan yhtään maitokannua ei rattaille ilmaantunut. Samoin kävi toisena päivänä, kun tehtiin uusi retki, sillä kannuja ei vaan rattailta näkynyt.

Mihin nyt sitten bunkercreekiläiset maitonsa panevat? — Farmarien yhdistyksen laitoksiin, ja Janin valjakkolla sitä asemalla körötellään, josta se junalla lähetetään lähimpään yhdistyksen laitokseen.

Kovin hitaasti farmarit tajuavat yhdistymisen ja yksimielisyyden merkityksen. Vaan yhdeksänkymmenen-yhdeksän asteen kumarruksella kumarran Bunker Creekin farmareille,

että näytitte osaavanne että ollaan sitä yksimielisiä kun vaan asiat vaativat. — Sivusta kuulija.

BUFFALO, N. Y.

Osastollamme oli virallinen kokous t. k. 8 päivä, jossa oli pohdinnan alaisena osastomme sisäisiä asioita, joka olikin poikkeus. Uusia jäseniä yhtyi E. Aalto ja muuttokortilla E. Heikkinen, Amersburgista, Mass. — Osastomme edustajat toivat raporttinsa alueen edustajakokouksesta ja olivat vähän tyytymättömiä Buffalon s. s. om antamien evästyksien suhteen, sillä edustajille oli annettu vapaat kädet useimmissa kysymyksissä, ja kun päinvastoin olisi pitänyt olla jyrkätkin kannat osastomme taholta. Toivomme, että koettamme korjata tämän epäkohdan vastaisuudessa. — Vasta perustettu voimisteluseura pyysi yhtyä osastoomme alaostona sekä osaston huoneustoa, josta syntyi vilkas keskustelu, jossa jotkut toverit kiivaasti puoleutuivat, päätettiin "vanhanaastamin" sisunpurkauksia — vaan loppujen lopuksi päätettiin, että voimisteluseura kokoontuu sunnuntai-aiamuksin osastomme talolle, jossa harjoittelee sekä pitää kokouksia siksi kun lasten sunnuntai koulu alkaa. Lisää voimia sanoivat vielä tarvittavan, jotenka kaikki, jotka olette asiaan innostuneet, yhtykää voimisteluseuraan. — Johtokunta ilmotti, että s. s. osaston talonkorjauspiirustukset ovat valmiit sekä saaneet vahvistuksen, jotenka talon korjaus aletaan. Urakoitsijat, käyttäkää tilaisuutta hyväksenne ja tehkää tarjouksia. — Lasten sunnuntai kouluvaliokunnan talolta ilmoitettiin, että toverit osastossamme, joilla on taipumusta opettajan tehtäviin, ilmoittautuisivat koulun johtokunnalle. Opettajia kipeästi kaivataan, jotta saadaan sunnuntai koulu tarkotustaan vastaavaksi, jossa lapset oppivat sekä viihtyvät, ettei käy kuten ennen, että lapset varustetaan jo kotoa lähtiessä nikkelimyllyyn. Ottakaa vanhemmat tämä huomioon, sillä meidän taistelurintamalla tarvitaan itsetietoisia työvoimaa ja meidän toimintamme on kohdistettava myös nousevaan ja kasvavaan nuori-soon, siitä meillä on toivon.

Agitatoritoimikunta on päättänyt perustaa puhujaseuran, joten aina vaan toimintamme vilkastuu. Kehotetaan kaikkia tovereita jotka ovat innostuneita henkiseen kehitykseen, saapumaan joka toinen ja neljäs maanantai-iltana osaston huoneustolle päätämäänsä ja keskustelemaan asioista. Meidän osaston keskuudessa sitä kipeästi kaivataan. — Ompeluseuran kokoukset on joka torstai-iltana osaston talolla. Kaikki tervetulleita, nuoret ja vanhat, naiset ja miehet. Kaikki mukaan tekemään käsitöitä oman kodin maksujen suorittamiseen. — Toveruudella,

M—y.

MONESSEN, PA.

Terästyöläisten lakko yhä jatkuu täälläkin. Ei ole ilmaantunut paljon enemmän skäappejä kuin alkujaan-kaan oli. Toisia skäappejä Pittsburg Steel myllyssä on vähän narrattu komppanin puolelta, joten muutama heistä näki parhaaksi heittää pois koko homman. Mutta yksi ikävä seikka kyllä on täällä tapahtunut, sillä muutamit synodalaiset pilasivat suomalaisten kunnian, menemällä työhön. Eihän niitä kovin monta ole eikä ole yhtään meidän puolen miestä. Näiden skäappien nimet julkaisen tässä, että saa jokainen tietää, kuinka hyviä nämä miehet ovat. Suomalaisia karvajalkoja Monessenissa ovat seuraavat: Joseph Niemi, Chas. Passoja, Huhtala, Piisi-lä, John Rautio, Niippa, Axel Rose, Toivo Rose, John Tantari, John Mäkinen, Thompson, Jalmar Laatu ja Onni Hänninen. Siis tässä on ni-

tä kurjia karvajalkoja, jotka kylläkin ovat työläisiä, mutta ovat terästyöläisten orjia ja omien työtovereidensa pettajiä. Ovatpa nämä muka olevinaankin oikein reheviä, kuten esim. Onni Hänninen. Hän panetti kiinni erään suomalaisen pojan täällä, kun luuli, että hänelle naurettiin. Niillä on olevinaan niin kovin hyvä puoli kun on monta suojelijaa työstä tällessä. Mutta kun unio voittoa, saapa nähdä kenelle he ovat tehneet —?

Onhan täällä suomalainen hyvä käyri, joka on soitto-kunta "Louhen" johtaja George Wahlström. Tämä Wahlström koettaa käytyä miehiä työhön, ja jos joku uusi mies tulee paikakunnalle, niin silloin hän koettaa saada taas tuntemattoman miehen työhön. Hän myös kulkee Pittsburgh Steel Co. myllyssä puolisen aikana soittamassa orkesterin mukana, että skäappeille maittaisi ruoka paremmin. Kyllä ovat tulleet "Louhen" miehet monenkarvaisiksi, kun on joukossa skäappeja, käytyjä ja deputeja. Olen kuullut, että jos ei skäappeja eroteta seurakunnasta, niin tekevät kirkossa-kulkijat lakon. Ettekö te synodalaiset jo huomaa, että eivät ne "pu-naiset koirat" (kuten eräsikin sanoi) mene niin vaan työhön. Ne psyy-vät rehellisinä tovereilleen, ja seisovat lujana lakossa. Siis taaskin — ottakaa esimerkkiä punaisista. "O-vathan ne jossain suhteessa hyvä-kin", rupeavat jo tunnustamaan synodalaisetkin.

Taällä saatiin pitää tanssit viime torstaina, lokak. 31 päivänä. Mutta lauantaiksi ei saatu enää lupaa. — Union kokouksia pidetään vielä Char-leroisissa. Toivottavasti pian omassa kaupungissa.

Hauskaa syksyä ja parhain tervehdykseni, toveruudella,

Tyyne.

NAISPUOLISET VALTIORIKOS-VANGIT HÄMEENLINNAN KURITUSHUONEESSA.

Heitä pidetty jonkun aikaa tavallisten rikosvankien komennossa. — Komen-to muuttuu vasta vankeinhoitoyli-hallituksen tartuttua asiaan.

Joku aika sitten siirrettiin naispuoliset valtiorikosvangit, niiden joukossa vielä kiinnolevat ent. sos-dem. naisedustajatkin, Hämeenlinnan kuritushuoneeseen. Täällä joutuivat he tavallisen rikosvankien kuritushuoneeseen ja siihen kuuluvan komennon alaisiksi, eivätkä saaneet nauttia m. m. sitä ruokaa, jota heille ulkopäin lähetettiin. Kun huomautukset paikallilille viranomaisille tehtyinä eivät auttaneet, käännyttiin vankeinhoitoylihallituksen puoleen, joka on nyt, sikäli kuin meille eilen asianomaiselta taholta ilmoitettiin, ojentanut mainitun kuritushuonevankilan johtajaa, määräten hänen heti sallimaan yllämainittujen valtiorikosvankien nauttimaan heille kuuluvia oikeuksia.

Yllämainittu menettely, johtukoon se sitten ilkeydestä tai taitamattomuudesta virantoimituksessa, on kuitenkin sellaista, että se ei saisi jäädä pelkän virkakirjevaihdon varaan, vaan olisi ylempiä viranomaisten tepsivimmillä keinoilla annettava o-jennusta niille, jotka mainitulla tavalla "pitävät virastansa vaaria".

Toverittaren tilaaja-määrä kymmeneen tu-hanteen!

+++++

+++++ SUOSITTELEMME AJURI-LIIKETTAMME! +++++

+++++ Olemme aina valmiit palve-lemaan teitä kakenlaiteilla +++++

+++++ ajuriliikkeen alaan kuuluvalla +++++ työllä. +++++

+++++ SEABORG TRANSFER CO. +++++

+++++ Puhelin 466. Astoria, Ore. +++++